

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

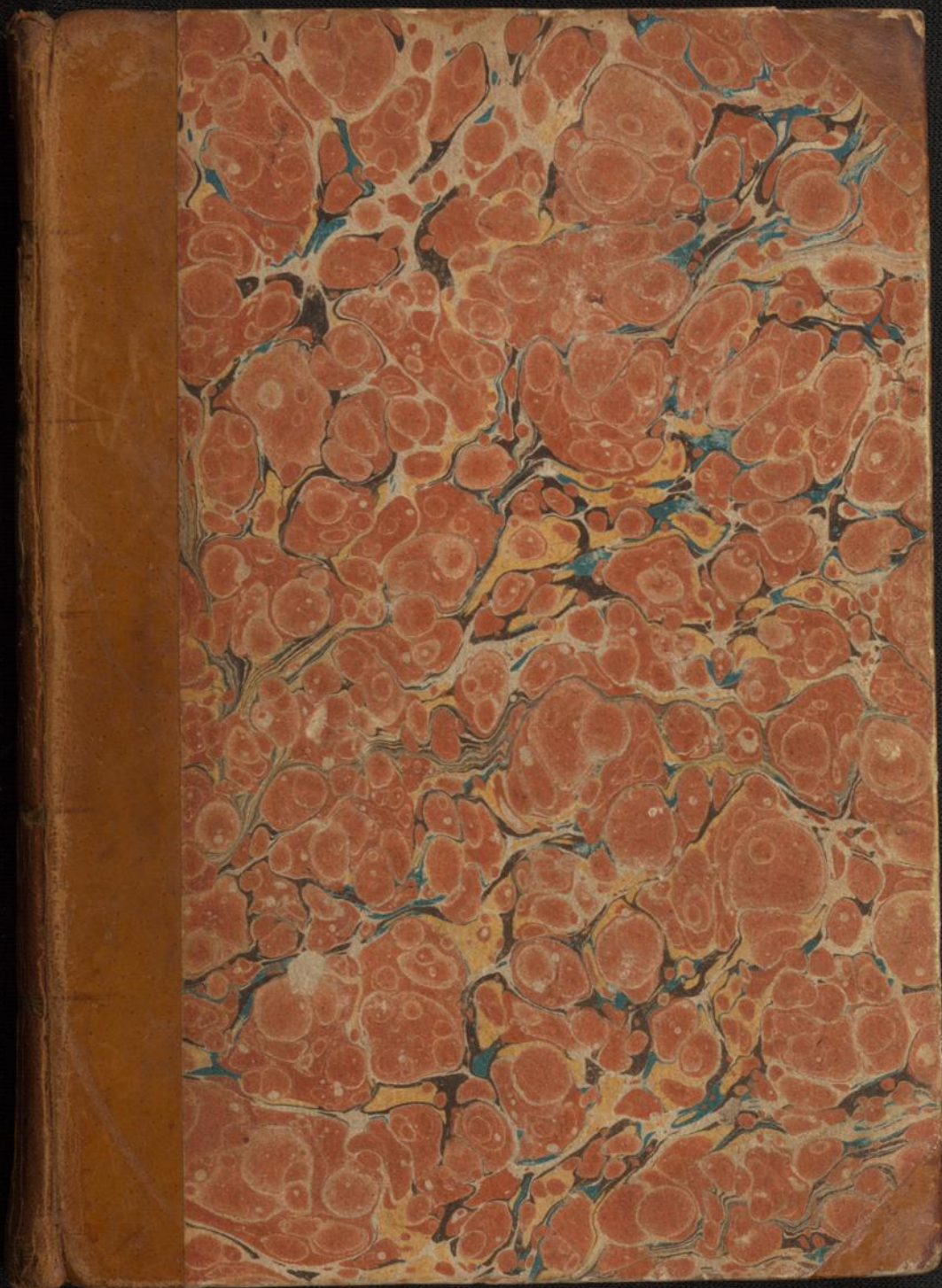
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Donatus minor optime correctus

Donatus, Aelius

[S.l.], [ca. 1506-1511]

[urn:nbn:de:bsz:31-333639](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-333639)

42 A 1932, 12

RH

Vol. 68.

AN 683 - AN 691

[Miscellanea. Bd 12.]

- 1) Gualtherius, alexandri magis vita. 1593
- 2) Aeght Passio S. Meynardi Basel: Futer 1496. [H 124537]
- 3) Epistola de miseria curatorum (Hain 8) s. l. c. a.
- 4) Enneas Silvius, Proverbia. (Hain)
- 5) Trithemius, Institutio. 1486.
- 6) Gerson, Appellatio. (Hain 7664)
- 7) Galnanius de Bononia, differentiae legum et canonum. (Hain 7452)
- 8, Donatius minor. s. l. c. a. (Hain 8)
- 9, Seneca, de quattuor virtutibus (Hain 14621)
- 10, Aristoteles, Problemata. (Hain 1723)
- 11) Legenda ? R. Galvina 1508.

v.

8.

Domans
Wmms

Hain
s. k. e. a.

8

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Z

Q

merus.
Quon
rosam
Qui
vt de
lica
nra
uit
eni
tur
cilli
num
nina
bee f
bee e
tur
sur
str
Co
tur
bus
tus
plan
funt
cant
pion

Q
dec
str

Arte forationis quot sunt?

Octo. Que: Nomen. Pronomen. Verbum. Adver-
bitū. Participiū. iunctio. Prepositio. Interiectio. No-
mē quid est: Parforationis cū casu corpus aut rem
proprie communiterue significans. proprie: vt roma
tybus. communiter: vt vrbis flumen. Nomiini quod ac-
cidunt. Ser. Que: Qualitas. comparatio. genus. nu-
merus. figura. casus. Qualitas nominum in quo est: Bipartita est.
Quomodo: Aut enim vnius nomen est: et propiū dicitur. aut mul-
torum: et est appellatiuum. Cōparationis gradus quod sunt: Tres.
Qui: Positiuus vt doctus. Comparatiuus vt doctior. Suplatiuus
vt doctissimus. Que nomina cōparantur: Appellatiua dūtarat qua-
litatem aut quātitatē significātia. qualitatē: vt bonus malus. quā-
tatem vt magnus paruus. Comparatiuus gradus cui casus ser-
uit: ablatiuo vtriusq; numeri sine prepositiōe. Quomodo dicitur
enim: vt doctior illo vel doctior illis. Superlatiuus cui: genitiuo tā-
tum plurali vel collectiuo singulari. Quomodo dicim⁹ enim vt do-
ctissimus poetarū fuit virgilius: vel optimus plebis. Genera nomi-
num quod sunt: Quattuor. Que: Masculinū vt hic magister. Femi-
ninū vt hec musa. Neutrum vt hoc scamnum. Commune vt hic et
hec sacerdos. Est preterea triū generū quod omne dicitur: vt hic et
hec et hoc felix. Est et epicenum: id est quod promiscuum genus dicitur:
vt hic passer. hec aquila: mustela miluus. Numeri nominū quot
sunt: Duo. Qui: Singularis vt hic magister. Pluralis vt hi magi-
stri. Figure nominū quot sunt: Duce. Que: Simplex vt decēs potēs
Composita vt indecens impotens. Quod modis nomina cōponū-
tur: Quattuor. Quibus: Ex duob; integris: vt suburbanus. et duo-
bus corruptis: vt efficit municeps. Ex integro et corrupto: vt inep-
tus insulsus. ex corrupto et integro: vt nugigerulus: aliquando et q̄
pluribus vt inerpugnabilis impertentus. Casus nominum quot
sunt: Ser. Qui: Nominatiuus: genitiuus: datiuus: accusatiuus: vo-
catiuus: ablatiuus. Per hos enim casus omnium generum nomina
pronominā participia declinantur hoc modo.

Magister nomen appellatiuum generis masculini. numeri sin-
gularis. figure simplicis. casus nominatiui et vocatiui quod
declinabitur sic: Nominatiuo hic magister. Genitiuo huius magi-
stri. Datiuo huic magistro. Accusatiuo hūc magistrum. Vocatiuo
A ij

o magister ablatiuo ab hoc magistro. Et pluraliter nro hñ magistri. Genitiuo horum magistroꝝ. datiuo his magistris. Accusatiuo hos magistros vocatiuo o magistri. ablatiuo ab his magistris.

Musa nomē appellatiuum generis feminini: numeri singularis figure simplicis casus nri et vocatiui et abli qđ declinabitur sic. nominatiuo hec musa grō huius muse datiuo huic muse. accusatiuo hanc musam vocatiuo o musa ablatiuo ab hac musa. Etplr Nominatiuo he muse grō harū musarū datiuo his musis accusatiuo has musas vocatiuo o musc ablatiuo ab his musis.

Scamnum nomen appellatiuum generis neutri numeri singularis figure simplicis. casus nominatiui et accusatiui et vocatiui quod declinabitur sic. Nominatiuo. hoc scamnū grō huius scamni datiuo huic scamno accusatiuo hoc scamnū. vocatiuo o scamnū ablatiuo ab hoc scamno. Etpluraliter Nominatiuo hec scamna genitiuo horum scamnorum datiuo his scamnis accusatiuo. hec scamna vocatiuo o scamna ablatiuo ab his scamnis.

Sacerdos nomen appellatiuum generis communis numeri singularis figure simplicis casus nominatiui et vocatiui qđ declinabitur sic. Nominatiuo hic et hec sacerdos. genitiuo huius sacerdotis datiuo huic sacerdoti accusatiuo hunc sacerdotem. Vocatiuo o sacerdos. Ablatiuo ab hoc et ab hac sacerdote vel sacerdoti. Etplr. Nominatiuo hij et he sacerdotes. Genitiuo horum et harū sacerdotum datiuo his sacerdotibꝫ accusatiuo hos et has sacerdotes. vocatiuo o sacerdotes ablatiuo ab his sacerdotibus.

Felix nomen appellatiuum generis omnis: numeri singularis figure simplicis casus nominatiui et accusatiui et vocatiui qđ declinabitur sic. Nominatiuo hic et hec et hoc felix. genitiuo huius felicitis datiuo huic felici accusatiuo hunc et hanc felice et hoc felix vocatiuo o felix ablatiuo ab hoc et ab hac et ab hoc felice vel felici. Etpluraliter nominatiuo hi et he felices et hec felicia grō horꝝ et harꝫ et horum felicitum datiuo his felicibꝫ accusatiuo hos et has felices et hec felicia vocatiuo o felices et o felicia ablatiuo ab his felicibus.

Fructus nomen appellatiuum generis masculini: numeri singularis figure simplicis casus nominatiui et genitiui et vocatiui. quod declinabitur sic. Nro hic fructus genitiuo huius fructus drō huic fructui accusatiuo hūc fructum vocatiuo o fructus ablatiuo ab hoc fructu. Etplr nominatiuo hij fructus genitiuo horꝝ fructuū drō his fructibꝫ accō hos fructus vtrō o fructꝫ abliō ab his fructibꝫ.

Species nomen appellatiuum generis femi: numeri singularis figure simplicis casus nri et vri qđ declinabitur sic. nro hec species. grō huius speciei datiuo huic speciei accusatiuo hāc speciem vocatiuo o species ablatiuo ab hac specie. Etplr nominatiuo he species geniti

uo harum specierum. Dativus his speciebus. Accusativus has species
Vocativus o species. Ablativus ab his speciebus.

Prima declinatio quot litteras terminales habet. Duas. Quas
A et s. Quot terminationes. Tres. Quas: a as es. Da exempli:
a vt poeta: as vt encas: es vt enchises. Que est agnitio prime declina-
tionis. Hec est: cuius genitiuus et dativus singulares et nominati-
uus et vocatiuus plurales in ac dipthongen desinunt. Accusatiu⁹
in am correptam. Vocatiuus similis est nominatiuo. Ablatiuus in
a productam. Genitiuus pluralis in arum correptam. Dativus et
ablatiuus in is productam. Accusatiuus in as productam.

Secunda declinatio quot litteras terminales habet. Tres. Quas:
r s m. Quot terminationes. Sex. Quas: er ir ur us eus um. Da
exemplum: er vt facer: ir vt vir: ur vt satur: us vt magnus: eus vt tyd-
eus: um vt templum. Que est agnitio secunde declinationis. Hec est:
cuius genitiuus singularis et nominatiuus et vocatiuus plurales
in i productam desinunt. Dativus et ablatiuus in o producta. Ac-
cusatiuus in um correptam. Quando nrius in er vel in um desinit si-
milis ter ei vocatiuus. Quando in us: tunc us mutatur in e: vt do-
minus domine. Quando vero in ius: si sint propria nomia: abicere
us fit vocatiuus in i: vt virgilius o virgili. Et vnum appellatiuum
quod est filius o fili. Genitiuus pluralis in orum correptam. Dati-
uus et ablatiuus in is productam. Accusatiuus in os productam
vel in a correptam.

Tercia declinatio quot litteras terminales habet. Decem. Quas:
a. e. o. e. l. n. r. s. t. r. Da exemplum: a vt puera: e vt munile: o vt
virgo: z vt saci: vt mel: n vt nomen: r vt pater: s vt ciuitas: t vt caput:
r vt felix. Quot terminationes: Septuaginta octo vel paulo plus.
Que est agnitio tercie declinationis: Hec est cuius genitiuus singu-
laris in is correpta desinit. Nrius in i producta. Accus in em vel in im
correpta. Vocatiuo similis est nrius. Ablatiis in e correpta vel in i pro-
ductam. Nrius z accus z vccus plurales in es producta: vel in a cor-
reptam. Nrius plurales in um vel in um correptam. Dativus et ablati-
uus in bus correptam.

Quarta declinatio quot litteras terminales habet. Duas. Quas
s et u. Quot terminationes. Similiter duas. Quas: us z u. Da
exempli: us vt manus: u vt cornu. Que est agnitio quar:e declinatio-
nis: Hec est: cuius gtius singulari z nrius z accus z vccus plurales
in us productam desinunt. Nrius in ui producta. Accus in um cor-
Vocatiuus similis est nominatiuo. Ablatiis in u producta. Nrius
pluralis in uum correpta. Nrius z ablatiis in bus correptam.

Quinta declinatio quot lras terminales habet. Trias. Quas: s.
Quot terminationes: Similiter vna. Quas: es pducta: vt dies.

Que est agnitio quinte declinationis: Nec est. cuius gñs 7 dñs sin-
gularis in ei diuisas sillabas desinunt. Accūs in cm correptā. Gñs
similis est nctio. Ablatūs in e pductam. Nctūs et accūs 7 vñs plāles
in es productā. Gñs pluralis in erū correptā. Dñs 7 ablatūs i bus

Pronomē quid est: Parlorationis que pnomie (correptam,
posita tātundē pene significat psonamq; interdū recipit. Pro
nominū quot accidunt. Ser. Que: Qualitas genus. numer⁹. figura
persona. casus. Qualitas pnomīnū in quo est: Duplex est. Quomō:
Aut enim finita sunt pnomīa aut infinita. Que sunt finita: Que re-
cipiunt personas: vt ego tu ille. Que sunt infinita: que nō recipiūt p-
sonas. vt quis que qđ. Genera pnomīnū quot sunt. Eadē fere que 7
nominū. Masculinū vt quis. Femininū vt que. Neutrū vt quod. Cō-
mune vt qualis talis. Triū generū quod omne dicitur: vt ego tu sui.
Numeri pnomīnū quot sunt. Duo Qui. Singularis vt hic. plural⁹
vt hī. Figure pnomīnū quot sunt. Due. Quis Simpler vt quis. cō-
posita vt quisquis. Persone pnomīnū quot sunt. tres. Que. Prima
vt ego. secūda vt tu. tertia vt ille. Casus itē pnomīnū quot sunt. ser
quē admodū et nominum. Per hos enim casus omnium generum
nomina. pronomina. participia inflectuntur hoc modo.

Ego pronomē finitum. generis omnis. numeri singularis. figurę
simplicis. persone prime. casus notatiui qđ declinabitur sic.
Ego mei vel mis mibi me a me. Et plr nos nostrū vel nobis nobis
nos o nos a nobis. Tu secūde psonę generis omnis numeri singula-
ris figurę simplicis casus nti 7 vt quod declinabitur sic. Tu tui vel
tis tibi te o tu a te. Et plr vos vestrum vel vestri vobis vos o vos a
vobis. Persone tercię. Generis omnis. vñs q; numeri. sine nctio et
vñ. Sui sibi se a se. Et plr sui sibi se a se. Ille tercię psonę generis ma-
sculini. numeri singularis. figurę simplicis. casus nti qđ declinatur sic
Ille illius illi illū ab illo. Et plr illi illoz. illis illos ab illis. Generis
feminini. Illa illi⁹ illi illā ab illa. Et plr ille illaz. illis illas ab illis.
Generis neutri. Illud illius illi illud ab illo. Et plr illa illoz. illis illa
ab illis. Minus q; finita generis masculini numeri singularis figurę
simplicis psonę tercię casus nti qđ declinat sic. Ipse ipsi⁹ ipi ipsum ab
ipso. Et plr ipsi ipsoz. ipsis ipsos ab ipsis. Generis femi. Ipsa ipsi⁹ ipi
ipsam ab ipsa. Et plr ipse ipsaz. ipsis ipsas ab ipsis. Generis neutri.
Ipsū ipsi⁹ ipsi ipsum ab ipso. Et plr ipsa ipsoz. ipsis ipsa ab ipsis.
Itē minus q; finita generis masculini. Iste isti⁹ isti istum ab isto. Et
plr isti istoꝝ. istis istos ab istis. Generis feminini. Ista isti⁹ isti istam
ab ista. Et plr iste istaz. istis istas ab istis. Generis neutri. Istud isti
us isti istud ab isto. Et plr ista istoꝝ. istis ista ab istis. Itē articulare
ppositivū vel demonstratiuū. Huius masculini. Hic huius huius hūc
ab hoc. Et plr hī hoꝝ. his hos ab his. Generis feminini. Hec huius
huius hanc ab hac. Et plr he harum. his has ab his. Generis neutri

Hoc huius huius hoc ab hoc. Et plr hec horum his hec ab his. Itē
 subiunctiuū vel relatiuū. Generis masculini. Is eius ei cum ab eis.
 Et plr ei eorum eis eos ab eis. Generis feminini. Ea eius ei eam ab
 ea. Et plr ee earū eis eas ab eis. Generis neutri. Id eius ei id ab eo.
 Et plr ea eorum eis ea ab eis. Itē infinita. Generis masculini. Quis
 vel qui cuius cui quem a quo vel a qui. Et pluraliter qui quorum
 quis vel quibus quos a quis vel a quibus. Generis feminini. Que
 vel qua cuius cui quā a qua vel a qui. Et plr que quaz quis vel qui
 bus quas a quis vel a quibus. Generis neutri. Quod vel quid cui
 cui qđ vel quid a quo vel a qui. Et plr que vel qua quoz quis vel
 quibus que vel qua a quis vl a quib. Itē possessiua finita ad aliqd
 dicta ex vtraq; parte singularia. Generis masculini. numeri singularis
 figure simplicis casus nisi qđ declinat sic. Deus mei meo meū a mi
 a meo. Et plr mei meoz meis meos o mei a meis. Hñs femi Mea
 mee mee meā o mea a mea. Et plr mee meaz meis meas o mee a me
 is. Generis neutri. Deū mei meo meū o meū a meo. Et plr mea meo
 rum meis mea o mea a meis. Hñs masculini numeri singularis. Tu
 tui tuo tuū a tuo. Et plr tui tuoz tuis tuos a tuis. Generis feminini
 Tua tue tue tuā a tua. Et plr tue tuaz tuis tuas a tuis. Hñs neu
 tri. Tuū tui tuo tuum a tuo. Et plr tua tuorum tuis tua a tuis. Ge
 neris masculini. numeri singularis. Suus sui suo suū a suo. Et plr
 sui suoz suis suos a suis. Hñs feminini. Sua sue sue suam a sua.
 Et plr sue suarum suis suas a suis. Generis neutri. Suū sui suo su
 um a suo. et plr sua suoz suis sua a suis. Itē possessiua finita ad ali
 quid dicta ex altera parte pluralia: generis masculini. numeri singu
 laris. Noster nostri nostro nostrū o noster a nostro. et plr nostri no
 stroz nostris nostros o nostri a nostris. Generis feminini. Nostra
 nostre nostre nostram o nostra a nostra. et plr nostre nostrarum nostris
 nostras o nostre a nostris. Generis neutri. Nostrū nostri nostro no
 strū o nostrū a nostro. et plr nostra nostroz nostris nostra o nostra a
 nostris. Hñs masculini numeri singularis. Vester vestri vestro vestrū a
 vestro. et plr vestri vestroz vestris vestros a vestris. Hñs feminini.
 Vestra vestre vestre vestrā a vestra. Et plr vestre vestraz vestris ve
 stras a vestris. Generis neutri. Vestrū vestri vestro vřm a vřo. et plr
 vestra vestroz vestris vestra a vestris. Da hoz cōposita. vt egomet
 ruimer. Illic istic. illicine isticine. hiccic. Idē in masculino gñe pdu
 crū. in neutro vero correptū. quisqs quisnā qđpiā. aliqs. et cetera.
Uerbum quid est: Pars orōnis cū rēpore et psona sine casu age
 Qualitas. cōiugatio. gen^o. numer^o. figura. tps et psona Qualitas
 hoz in qđ est. In modis et i formis. Modi qđ sunt. Indicatiu^o vt lego
 Imperatiu^o vt lege. Optatiu^o vt vtinā legerem. Coniunctiu^o vt cū
 legā. infinitiu^o vt leges. Impsonal^o vt legit. Forme vroz qđ sūt. qruoz
 Que. pfecte vt lego Meditativa vt lecturio. Freqntatiua vt lecturo.

†

Incho atiu: vt ferfelco calefco. Cōiungatiōes verborz quot sunt: tres
 Que: Prima in a. sc̄da in e. tertia in i. Prima que est: Que in indica
 tiuo modo tēpore presentī: numero singulari: sc̄da persona: verbo
 actiuo et neutrali a productā habet ante nouissimā litterā s. passiuo
 cōmuni z deponēti ante nouissimā syllabā ris: vt amo amas amoz
 amaris. Et futuz tēpus eiusdē modi in bo z in hoz syllabā mittit: vt
 amo amabo amoz amabor. Secūda que est: que in indicatiuo modo tēpore
 presentī: numero singulari: sc̄da persona verbo actiuo z neutra
 li e pductā habet ante nouissimā litterā s passiuo cōmuni z depon
 nenti ante nouissimā syllabā ris: vt doceo doces doceoz doceris. Et
 futuz tempus eiusdē modi in bo z in hoz sillabā mittit: vt doceo do
 cebo doceoz docebor. Tercia que est: Que in indicatiuo modo tēpore
 presentī: numero singulari sc̄da psona verbo actiuo z neutrali i cor
 repta vel i pductā in habet ante nouissimā litterā s. passiuo cōmu
 ni et deponenti pro i littera e correpta v̄l i productā in habet ante no
 uissimā syllabā ris: vt lego legis: legoz legeris. audio audis: audioz
 audieris. Et futurū tēpus eiusdē modi in am z in ar syllabā mittit:
 vt lego legā: legoz legar. audio audia. audioz audiar. Vbi possunt
 hec discerni hec in imperatiuo z in infinitiuo modo statim discerni
 possunt vtrū i l̄ram correptā habeāt an pductā. Nā si i l̄ra correpta
 fuerit in e cōuertit: producta si fuerit nō mutat. Est quādo tertia cō
 iugatio futurū tēpus non in am tantū sed etiā in bo z in hoz syllabā
 mittit: anter dū cū i l̄ram correptā non habuerit sed pductā: vt eo te
 sbo. queo q̄s q̄bo: eam vel queā. Genera verborz quot sunt: Quinqz
 Que: Actiua. Passiua. neutra-deponētia. et cōmunia. Actiua que
 sunt: que in o desinunt: et accepta r littera faciūt et se passiua: vt lego
 legor. Passiua que sunt: que in r desinūt: et ea dempra redeūt in aei
 tiua: vt legor lego. Neutra que sunt: que in o desinūt vt actiua s; acce
 pra et l̄ra latina nō sunt. vt sto curro: nā sto curro: non dicit: Sunt
 preterea neutropassiua vt gaudeo gaudes gauisus sū. soleo soles so
 lit⁹ sum. fio sis fact⁹ sum. Deponētia q̄ sūt: q̄ in r desinūt vt passiua:
 sed eadēpta r l̄ra latina nō sunt. vt luctoz loq̄: seq̄: nascor z orior. Cō
 munia q̄ sunt: q̄ in r desinūt vt deponētia: s; in duas formas cadūt
 agētis z patiētis. vt osculoz crimioz. dicim⁹ em̄ oscloz re: oscloz a re.
 crimioz re: crimioz a re. Numeri verborz q̄t sunt: duo. Qui: Singla
 lar⁹ vt lego. pl̄alis vt legim⁹. Figure verborz q̄t sunt: due. Que: Sim
 plic vt lego. Cōposita. vt negligo. Tēpa verborz q̄t sunt: Tria. Que:
 P̄ns vt lego. P̄m̄ vt legi. Futuz vt legā. Quot sūt tpa in declatio
 ne verborz: quāz. Que: P̄ns vt lego. P̄m̄ impfectū vt legebā. P̄m̄
 pfectū vt legi. P̄m̄ pl̄is q̄ pfectū vt legerā. Futuz vt legā. Personē
 verborz q̄t sunt: tres. Que: p̄ma vt lego. secūda vt legis. tertia vt legit

Ad uerbiū quid est. parforationis que adiecta h̄o significatio:
 H̄neq̄ eius explanat atqz implet. Ad uerbio quot accidūt: tria. que:

runt in
 aut neq
 randa
 rta
 spono
 aut p
 hic v
 nup
 num
 firm
 di
 cep
 du
 ti
 re
 fe
 et
 di
 di
 m
 di
 ran
 feni
 doc
 ctil
 vt d
 su
 loco
 ad
 ero
 aut
 U
 tem
 cap
 me
 ma
 on
 Q
 v
 y
 t

runt in quo est quia sunt aduerbia aut loci aut temporis aut numeri
 aut negandi aut affirmandi aut demonstrandi aut optandi aut hor
 ranti aut ordinis aut interrogandi aut similitudinis aut qualita
 tis aut quantitatis aut dubitandi aut personalia aut vocandi aut re
 spondendi aut separandi aut iurandi aut eligendi aut congregandi
 aut prohibendi aut euentus aut comparandi. Da aduerbia loci. vt
 hic vbi illuc inde intro vel foras. Da temporis. vt hodie heri nunc
 nuper cras aliquando olim iam cum dum modo semper. Da
 numeri. vt semel bis ter quater. Da negandi. vt haud non neq;. Da af
 firmandi. vt etiam quid ni certe. Da demonstrandi. vt en ecce. Da optan
 di. vt vtiã o si. Da horrandi. vt eys aye. Da ordinis vt deinde dein
 cept. Da interrogandi. vt cur quare quãobrem presertim. Da similitu
 dinis vt quasi ceu tanq; velut veluti sicut sicuti vt vti. Da qualita
 tis vt docte pulcre fortiter bene male. Da quantitatis. vt multũ paz
 modicum minimũ nãmime valde. Da dubitandi. vt forsã forsitan
 fortassis vel fortasse. Da personalia vt mecum tecum secum nobis
 cum vobiscum. Da vocãdo. vt o. Da respãdendi. vt heus. da separã
 di. vt seorsum retrosum. Da iurãdi vt edepol castor hercle mediussu
 dius. Da eligendi. vt potius inimo. Da congregãdi. vt simul vna pa
 riter. Da prohibendi. vt ne. Da euentus. vt forte fortuitu. Da cõparã
 di vt magis minus vel tam maximũ minimũ minime valde Cõpa
 ratio aduerbiõ in quo est. In tribus gradibus cõparationis scz po
 sitiuo comparatiuo et suplatiuo. Da aduerbiũ positiuũ gradus. vt
 docte. Da cõparatiuũ gradus vt docti. Da suplatiuũ gradus vt do
 ctissimũ vñ doctissime. Figure ad vtrõz qd sunt. due. Que Simplex
 vt docte prudenter. Cõposita vt idocte imprudenter. Aduerbia localia
 sunt hec. vñ in locõ vñ de loco vñ ad locũ vñ p locũ. Sed in loco et de
 loco eãdẽ fectionẽ habet vt int^o sum int^o exeo. foris sum foris venio.
 Ad locũ autẽ et p locũ aliam significatiõẽ habet. vt intro. co. foras
 exeo. Deintus autẽ et de foris sic non dicitur. Quomodo dicimus
 enim ad foras vel in foras. Per locũ autẽ. vt hac illac istac.

Participium quid est. participatiõis partem capiens. nominis
 et verbi. recipit enim a nomine genera et casus a verbo autem
 tempora et significatiões. ab vtroq; numerum et figuram. Partici
 cipio quod accidit. Sex. Que Genus casus tẽpus significatio nu
 merus et figura. Genera participiorum quod sunt. Quattuor. Que
 masculinũ vt hic lectus femininũ vt hec lecta. neutrum vt hoc lectũ
 omne vt hic et hec et hoc legens. Casus participiorũ qd sunt. Sex.
 Qui. ntũs. vt hic et hec et hoc legens. grũs. vt huius legẽtis. datiu^o
 vt huic legenti. accusatiuus vt hunc et hanc legentẽ et hoc legens.
 vocatiuus vt o legens. ablatiuus. vt ab hoc et ab hac et ab hoc legẽ
 ti vel legenti. Tempora participiorũ quot sunt. Tria. Que. presens

vt legens. Præteritum vt lectus. Futurum vt lecturus vel legendus
 Significatiões participioꝝ in quo sunt: Quia ab actiuo verbo duo
 participia trahuntur. presens ⁊ futurum: vt legens lecturus. ⁊ passi
 uo quot: Duo. Præteritū et futurum: vt lectus legēdus. ⁊ neutro q̄
 Duo: sicut ab actiuo. presens et futurum: vt stans staturus. ⁊ depo
 nenti quot: Triā. Que: Præsens præteritum et futurum: vt loquens
 locutus locuturus. ⁊ communi quot: Quattuor. Que: Præsens præ
 teritum et duo futura: vt criminans criminatus criminaturus vel
 criminandus. Numeri participioꝝ quot sunt: Duo. Qui: Singula
 ris: vt hic legens. Pluralis: vt hij legentes. Figure participioꝝ quot
 sunt: Due. Que: Simpler: vt legens. Cōposita vt negligens.

Legēs participiū veniēs a verbo actiuo. tēporū p̄ntis ḡnis oīs
 numeri singularis. Figure simplicis. casus nominatiui et accu
 satiui et vocatiui quod declinabitur sic. Nominatiuo hic ⁊ hec ⁊ hoc
 legens. Genitiuo huius legentis. Dativi huius legenti. Accusatiuo
 hunc et hanc legentem et hoc legens. Vocatiuo o legens. Ablatiuo
 ab hoc et ab hac et ab hoc legente vel legēti. Et pluraliter Nominati
 uo hi et he legentes et hec legentia. Genitiuo horū et harū et horum
 legentium vel legentium. Datio huius legentibus. Accusatiuo hos et
 has legentes et hec legentia. Vocatiuo o legentes et o legentia. Ab
 latio ab his legentibus.

Lecturus participium veniens a verbo actiuo: temporis futuri
 numeri singularis figure simplicis: casus nominatiui quod
 declinabit sic. Nominatiuo hic lecturus hec lectura hoc lectur. Geni
 tiuo huius lecturi lecture lecturi. Datio huius lecturo lecture lecturo.
 Accusatiuo hunc lectur. hanc lecturā hoc lectur. Vocatiuo o lecture
 lectura lectur. Ablatio ab hoc lecturo ab hac lectura ab hoc lecturo.
 Et plr. Nō hi lecturi he lecture hec lectura. Genitiuo horū lecturoꝝ
 harū lecturaz horū lecturoꝝ. Datio huius lecturis. Accusatiuo hos
 lecturos has lecturas hec lectura. Vocatiuo o lecturi lecture lectu
 ra. Ablatio ab his lecturis.

Lectus participiū veniēs a verbo passiuo: temporis præteriti: nu
 meri singularis figure simplicis casus n̄i q̄ declinabitur sic.
 Nominatiuo hic lectus hec lecta hoc lectū. Genitiuo huius lecti lecte lecti.
 Datio huius lecto lecte lecto. Actō hunc lectum hanc lectā hoc lectū
 Vocatiuo o lecte lecta lectum. Ablatio ab hoc lecto ab hac lecta ab
 hoc lecto. Et plr. Nominatiuo hi lecti he lecte hec lecta. Genitiuo horum le
 ctōꝝ harum lectaz horū lectōꝝ. Datio huius lectis. Actō hos lectos has
 lectas hec lecta. Vocatiuo o lecti lecte lecta. Ablatio ab his lectis.

Legendus participiū veniens a verbo passiuo: temporis futuri
 numeri singularis figure simplicis casus nominatiui quod de
 clinabitur sic. Nominatiuo hic legendus hec legenda hoc legendum

9
Srio huius legēdi legēde legendi. Datio huius legēdo legēde legēdo. Accusatiuo hunc legendum hanc legendam hoc legendum. Vocatiuo o legēde legenda legendū. Ablatiuo ab hoc legendo ab hac legenda ab hoc legendo. Et pluraliter Nro hi legendi hec legēde hec legenda. Srio horū legendorū. harum legendarum horum legēdorū. Datio his legēdis. Accō hos legendos has legēdas hec legēdas. Vocatiuo o legendi legēde legēda. Ablatiuo ab hīs legendis

Conjunctio quid est. Parsozationis annectens ordinansq; sententiā. Coniunctioni quod accidit: Tria: Que. Potestas. figura et ordo. Potestas coniunctionū quot species habet: Quinq;. Quas: Copulatiuas. disiuctiuas. expletiuas causales et rationales. Da copulatiuas: vt et. etq;. at atq;. ac. ast. Da disiuctiuas: vt aut. ve. vel. ne. nec. an. neq;. Da expletiuas: vt quidem. equidem. saltem. videlicet. quanq;. quāuis. quoq;. autem. porro. licet. tamen. verū. tamen. Da causales: vt si. etsi. etiam. si. quidem: quando. quandoquidem. quin. quineriam. quatenus. sin. seu. siue. neue. nam. nanq;. nisi. iulsi. enim. etenim. sed. interea. quamobrem. presertim. item. itēq;. ceterum. alioquin. preterea. Da rationales: vt ita. itaq;. enimvero. quia. quapropter. quoniam. quoniamquidem. quippe. nepe. ergo. ideo igitur. scilicet. videlicet. propterea. idcirco. Figure coniunctionum quot sunt: Due. Que. Simplex: vt nam. Cōposita: vt nanq;. Ordo coniunctionum in quo est. Quia aut prepositiue cōiunctiones sunt vt at. ac. ast. Aut subiunctiue. vt q; ve. ne. Aut communes. vt ergo ideo igitur.

Repositio quid est. Parsozationis que preposita alijs partibus orationis significationem earum aut complet. aut mutat aut minuit. Prepositioni quot accidunt. Unū. Quid. Casum tantum. Quot casus. Duo. Qui. Accusatiuus et ablatiuus. Da prepositiones accusatiui casus: vt ad. apud. ante. aduersum. cis. citra. circa. cōtra. erga. extra. inter. intra. infra. iuxta. ob. pone. per. prope. propter. secundum. post. trans. vltra. preter. supra. circiter. vsq;. secus. penes. Quomodo dicimus enim. Ad patrem apud villam. ante edes. ad uersum inimicos. cis renum. citra forum. circum vicinos. circa templum. contra hostes. erga propinquos. extra terminos. inter naues. intra menia. infra tectum. iuxta macellum. ob augurium. pone tribunum. per parietem. prope fenestram. propter disciplinam. secundum fores. post tergū. trans ripam. vltra fines. preter officium. supra celū. circiter annos. vsq; oceanum. secus vos. penes arbitros. Da prepositiones casus ablatiui. vt A. ab. abs. cum. coram. clam. de. re. e. ex. pro. pre. palam. sine. absq;. tenus. Quomodo dicimus enim: A domo. ab homine. abs quolibet. cum exercitu. coram testibus. clam custe

libus de foro e iure et prefectura pro clientibus pretimore palā om
nibus sine labore absq; iniuria tenus pube. quod nos dicimus pubere
nus. Da prepositiones vtriusq; casus vt in sub sup et subter. Quā
accusatiuo casui seruit. quando nos vel quoslibet ad locum ire esse
vel ituros esse significamus. Quādo ablatiuo casui seruit; quādo
nos vel quoslibet in loco esse vel fuisse vel futuros esse significamus
In accusatiui casus vt itur in antiquā siluam. In ablatiuo casus vt
stans celsa in puppi. Sub accusatiui casus. vt postesq; sub ipsos ni
tūtur gradib; Sub ablatiuo casus. vt arma sub aduersa posuit ra/
diantia quereu. Super quam vim habet vbi locū magis significat
accusatiuo q̄ ablatiuo. Vbi fero mentionē alicuius rei facimus ab
latiuo tantū. vt multa super priamo rogatus super hectore multa;
hoc est de priamo et hectore In quā vim habet etiā tunc accusatiuo
casui seruit cum significat contra. vt in adulterū et in desertorem.
Super quā vim habet Eandem quā et supiq;es: ad locū et in loco
significantes. Que prepositiones sunt que a dictionibus separari nō
possunt. vt. di. dis. re. se. an. con. et o. Quomodo dicimus enim vt di
duco. distraho recipio secūho amplector cōgredior. et omitto. Que
sunt que coniungi non possunt. vt apud et penes. Que coniungunt
et separantur. relique pene omnes.

Interiectio quid est: Parlorationis significans mētis affectum
voce incognita. Interiectioni quod accidit: Vni. quid: Signi
ficatio tantū. Significatio interiectionū in quo est. Quia aut letici
am mētis significamus vt euar aut dolorē vt heu. aut ammiratio/
nem vt pape. aut metū. vt at ac ast. aut siqua sunt similia.

Ais. numeri singularis. figure simplicis: p̄sone prime cōiugatio/
nis prime quod cōiugabitur sic. Amo amas amat. Et plr amamus
amatis amant. preterito ip̄fecto amabā amabas amabat. Et plurali
ter amabam? amabatis amabāt. preterito p̄fecto amavi amauiſti
amauit. et plr amauiſimus amauiſtis amauiſerunt vel amauiſerunt. preter/
rito plusq; p̄fecto amauiſeram? amauiſeratis amauiſerāt. et plr amauiſeram?
amauiſeratis amauiſerāt. Futuro amabo amabis amabit. et plr ama
bimus amabitis amabunt. Imperatiuo modo tempore presenti: ad se
cundam et terciam personā ama amet. Et plr amemus amate amēte
Futuro amato tu amato ille. Et pluraliter amemus amatore amato
re vel amantore. Optatiuo modo tempore presenti. et preterito imp
fecto vtinam amarem amares amaret. Et pluraliter vtinā amare/
mus amaretis amarēt. Preterito p̄fecto et plusquā p̄fecto vtinā
amauiſsem amauiſſes amauiſſet. Et pluraliter vtinā amauiſſemus
amauiſſetis amauiſſent. Futuro vtinā amem ames amet. Et plr vti
nam amemus amecis amēt. Coniunctiuo modo tempore presenti

Scipia
/

am amem ames amet. Et pluraliter cum amemus ametis ament.
 Preterito imperfecto cum amarem amares amarer. Et pluraliter
 cum amarenus amaretis amarent. Preterito perfecto cum amaue
 rim amaueris amauerit. Et pluraliter cum amauerimus amaueritis
 amauerint. Preteritoplusquamperfecto cum amauissem amauisset ama
 uissemus amauissetis amauisissent. Fu
 turo cum amauro amauro amauro. Et pluraliter cum amauro
 amauro amauro. Infinitiuo modo sine numeris et per
 sonis tempore presenti et preterito imperfecto amare. Preterito pfecto et
 plusquamperfecto amauisse. Futuro amanture vel amaturu esse. Verbo im
 personali modo tempore presenti amat. Preterito imperfecto amabatur.
 Preteritopfecto amatum est vel fuit. Pro plusquamperfecto amatum erat vel
 amatum fuerat. Futuro amabitur. Imperatiuo modo tempore pre
 senti ametur. Futuro amatoz. Optatiuo modo tempore presenti et p
 terito imperfecto utinam amaretur. Preterito perfecto et plusquamper
 fecto utinam amatum esset vel amatum fuisset. Futuro utinam amet.
 Coniunctiuo modo tempore presenti cum ametur. Preterito imper
 fecto cum amaretur. Preterito perfecto cum amatum sit vel amatum
 fuerit. Preteritoplusquamperfecto cum amatum esset vel amatum fuisset.
 Futuro cum amatum erit vel amatum fuerit. Infinitiuo modo sine
 numeris et personis tempore presenti et preterito imperfecto amari
 Preterito perfecto et plusquamperfecto amatum esse vel amatum fuisse
 Futuro amatum iri. Gerundia vel participialia uerba sunt. hec ama
 di amando amandum. Supina amatum amatu. Duo participia
 trahuntur ab hoc uerbo actiuo. Presens et futurum. Presens ut amas
 Futurum ut amaturus.

Amor amaris vel amare amatur. Et pluraliter amamur ama
 mini amantur. Preterito imperfecto amabar amabaris vel a
 mabare amabatur. Et pluraliter amabamur amabamini amaban
 tur. Preterito perfecto amatus sum vel fui es vel fuisti est vel fuit. Et
 pluraliter amati sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt. fuerunt vel fue
 re. Preteritoplusquamperfecto amatus eram vel fueram. eras vel fue
 ras erat vel fuerat. Et pluraliter amati eramus vel fueramus eratis
 vel fueratis erant vel fuerant. Futuro amabor amaberis vel amabe
 re amabitur. Et pluraliter amabimur amabimini amabuntur. Im
 patiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam personam ama
 re ametur. Et pluraliter amemur amamini amentur. Futuro ama
 toz tu amatoz ille. Et pluraliter amemur amaminoz amantoz. Op
 tatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam ama
 rer amareris vel amarere amaretur. Et pluraliter utinam amaremur
 amaremini amarentur. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam

B

amatus essem vel fuisset essem vel fuisset esset vel fuisset. Et pluraliter
 utinam amari essemus vel fuisset essemus vel fuisset esset vel fuisset. Et pluraliter
 utinam amemur amemini amentur. Coniunctiuo modo tempore
 presenti cum amem amemini amentur. Et pluraliter cum ame-
 mur amemini amentur. Preterito imperfecto cum amarem amarem
 vel amarerem amarerem. Et plr cum amaremur amaremur amarentur.
 Preterito perfecto cum amatus sum vel fuerim sis vel fueris sit vel
 fuerit. Et pluraliter cum amati simus vel fuerimus sitis vel fueritis
 sint vel fuerint. Preterito plusquamperfecto cum amatus essem vel fuisset
 essem vel fuisset esset vel fuisset. et pluraliter cum amati essemus vel
 fuisset essemus vel fuisset essent vel fuissent. Futuro cum amatus
 ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. et pluraliter cum amati eris
 mus vel fuerimus eritis vel fueritis erunt vel fuerint. Infinitiuo mo-
 do sine numeris et personis tempore presenti et preterito imperfecto
 amari. Preterito perfecto et plusquamperfecto amatum esse vel fuisse. Fu-
 turo amatum iri. Duo participia trahuntur ab hoc verbo passiuo:
 Preteritum et futurum. Preteritum ut amatus. Futurum ut amandus.

Doceo verbum actiuum in indicatiuo modo dictum temporis
 sensus: numeri singularis: figure simplicis: persone prime: con-
 iugationis secunde: quod coniugabitur sic. Doceo doces docet. Et
 pluraliter docemus docetis docent. Preterito imperfecto docebam do-
 cebas docebat. et plr docebamur docebatis docebant. Preterito perfecto docui
 docuisti docuit. Et pluraliter docuimus docuistis docuerunt vel do-
 cuerunt. Preterito plusquamperfecto docueram docueras docuerat. et plu-
 raliter docueramus docueratis docuerant. Futuro docebo docebis
 docebit. et pluraliter docebimus docebitis docebunt. Impatiuo mo-
 do tempore presenti ad secundam et terciam personam doce doceat. et
 pluraliter doceamus docete doceant. Futuro doceto tu doceto ille
 et pluraliter doceamus doctore doctore vel doctore. Optatiuo
 modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam docerem do-
 ceres doceret. et pluraliter utinam doceremus docerentis docerent.
 Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam docuissem docuisses do-
 cuisset. et pluraliter utinam docuissemus docuissetis docuissent. Futu-
 ro utinam doceam doceas doceat. et pluraliter utinam doceamus doceas
 tis doceant. Coniunctiuo modo tempore presenti cum doceam doceas
 doceat. et pluraliter cum doceamus doceatis doceat. Preterito im-
 perfecto cum docerem doceres doceret. et pluraliter cum docerem
 doceretis docerent. Preterito perfecto cum docuerim docueris do-
 cuerit. Et pluraliter cum docuerimus docueritis docuerint. Prete

rito plusq̄perfecto cum docuisssem docuisses docuisset. et plur̄ cū do-
 cuisssemus docuissetis docuissent. Futuro cū docuero docueris do-
 cuerit. Et pluraliter cū docuerimus docueritis docuerint. Infinitiuo
 modo sine numeris et personis tēpore presentis et preterito imper-
 fecto docere. Preterito perfecto et plusq̄perfecto docuisse. Futuro
 doctum ire vel docturum esse. Verbo impersonali modo tempore p̄-
 senti: docetur. Preterito imperfecto docebatur. Preterito perfecto.
 doctum est vel fuit. Preterito plusq̄perfecto doctum erat vel doctū
 fuerat. Futuro docebitur. Imperatiuo modo tempore presentis: do-
 ceatur. Futuro doceor. Optatiuo modo tempore presentis et prete-
 rito imperfecto utinam doceretur. Preterito perfecto et plusq̄perf-
 ecto: utinam doctū esset vel fuisset. Futuro utinam doceatur. Coniū-
 etiuo modo tempore presentis cum doceatur. Preterito imperfecto.
 cum doceretur. Preterito perfecto cum doctum sit vel fuerit. Preteri-
 to plusq̄perfecto cum doctum esset vel fuisset. Futuro cum doctum
 erit vel fuerit. Infinitiuo modo sine numeris et personis. tēpore pre-
 senti: et preterito imperfecto doceri. Preterito perfecto et plusquam
 perfecto doctum esse vel fuisse. Futuro doctum iri. Gerundia v̄ par-
 ticipialia verba sunt hec docendi docendo docendum. Supina do-
 ctum doctū. Duo participia trahuntur ab hoc verbo actiuo. Pres-
 ens et futurum. Presens vt docens. Futurum vt Docturus.

Doceor doceris vel docere docetur. Et pluraliter docemur do-
 cemini docentur. Preterito imperfecto docebar docebaris v̄
 docebare docebatur: z pluraliter docebamur docebamini docebant̄
 Preterito perfecto doctus sum vel fui ea vel fuisti est vel fuit. et plu-
 raliter docti sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt vel fue-
 re. Preterito plusquamperfecto. doctus eram v̄ fueram cras v̄ fue-
 ras erat vel fuerat. z pluraliter docti eramus v̄ fueramus eratis v̄
 fueratis erant vel fuerant. Futuro docebor doceberis vel docebre
 docebitur. Et plur̄ docebimur docebimini docebunt. Imperatiuo mo-
 do tempore presentis ad secundam et tertiam personam docere doce-
 tur. Et pluraliter doceamur doceamini doceatur. Futuro doceor
 tu doceor ille. Et pluraliter doceamur docemini docentur. Opta-
 tiuo modo tempore presentis et preterito imperfecto utinam docerer
 docereris vel docerere doceretur. et pluraliter. utinam doceremur
 doceremini docerentur. Preterito perfecto et plusq̄perfecto utinā
 doctus essem vel fuisssem esses vel fuisses esset vel fuisset. et pluraliter
 utinam docti essemus v̄ fuisssemus essetis vel fuissetis essent v̄ fuissetis
 sent. Futuro utinā docear docearis vel doceare doceat. et pluraliter

B ij

utinam doceamur doceamini doceantur. Coniunctiuo modo: tempo-
re presenti: cum docear docearis vel docere doceatur. Et plura-
liter cum doceamur doceamini doceantur. Preterito imperfecto cum
docerer doceraris vel docerere doceretur. Et pluraliter cum docere-
mur doceremini docerentur. Preterito perfecto cum doctus sim vel
fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. Et pluraliter cum docti simus vel
fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Preterito plusquamperfecto
cum doctus essem vel fuisset essem vel fuisset esset vel fuisset. Et plu-
raliter cum docti essemus vel fuisset essetis vel fuisset essent vel
fuissent. Futuro cum doctus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fue-
rit. Et pluraliter cum docti erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erunt vel
fuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis: tempo-
re presenti et preterito imperfecto doceri. Preterito perfecto et plus-
quamperfecto: doctum esse vel fuisse. Futuro doctum iri. Duo par-
ticipia trahuntur ab hoc verbo passiuo. Preteritum et futurum. Pre-
teritum ut doctus. Futurum ut docendus.

LEgo verbum actiuum in indicatiuo modo dictum: temporis
presentis: numeri singularis: figure simplicis: persone prime: co-
iugationis tercie: quod coniugabitur sic. Lego legis legit. Et plur
legimus legis legunt. Preterito imperfecto legebam legebas legebat.
Et pluraliter legebamus legebatis legebant. Preterito perfecto legi
legisti legit. Et pluraliter legimus legistis legerunt vel legere. Preteri-
to plusquamperfecto legeram legeras legerat. Et pluraliter legeram
legeratis legerant. Futuro legam leges leget. Et pluraliter legemus le-
getis legent. Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et ter-
ciam personam lege legat. Et pluraliter legamus legite legat. Futu-
ro legito tu legito ille. Et plur legamus legitote legunto vel leguntote.
Imperatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam lege-
ram legeres legeret. Et plur utinam legeremus legeretis legerent. Pre-
terito perfecto et plusquamperfecto utinam legissem legisset. Et
pluraliter utinam legissemus legissetis legisset. Futuro utinam lega-
legas legat. Et pluraliter utinam legamus legatis legant. Coniun-
ctiuo modo tempore presenti cum legam legas legat. Et pluraliter
cum legamus legatis legant. Preterito imperfecto cum legerem lege-
res legeret. Et pluraliter cum legeremus legeretis legerent. Preteri-
to perfecto cum legerim legeris legerit. Et pluraliter cum legerimus
legeritis legerint. Preterito plusquamperfecto cum legissem legisset
legisset. Et pluraliter cum legissemus legissetis legisset. Futuro cum le-
gero legeris legerit. Et pluraliter cum legerimus legeritis legerint.
Infinitiuo modo sine numeris et personis tempore presenti et prete-
rito imperfecto legere. Preterito perfecto et plusquamperfecto legisse. Fu-
turo lectum ire vel lecturum esse. Verbo impersonali modo tempore pre-

15
senti legitur. Præterito imperfecto legebatur. Præterito pfecto lectū
est vel lectū fuit. Præterito plusq̄perfecto lectū erat vel lectū fuerat.
Futuro legetur. Imperatiuo modo tēpore presenti legatur. Futuro
legitor. Optatiuo modo tēpore presenti et præterito imperfecto vtinā
legeretur. Præterito pfecto et plusq̄perfecto vtinā lectū esset vel le-
ctum fuisset. Futuro vtinā legatur. Cōiunctiuo modo tēpore presen-
ti cum legat. Præterito imperfecto cū legeret. Præterito pfecto cū lectū
sit vel cū lectū fuerit. Præterito plusq̄perfecto cū lectū esset vel lectū
fuisset. Futuro cum lectū erit vel cum lectum fuerit. Infinitiuo mo-
do sine numeris et personis tempore presenti et præterito imperfecto le-
gi. Præterito pfecto et plusq̄perfecto lectū esse vel fuisse. Futuro lectū
iri. Gerundia vel participialia verba sunt hec legēdi legendi legē-
dum. Supina lectum lectu. Duo participia trahunt ab hoc verbo
actiuo. Præsens et futurū. Præsens vt legēs. Futurū vt lecturus.

LEgor legens vel legere leges. Et pluraliter legimur legimini le-
guntur. Præterito imperfecto legebar legebaris vel legebare le-
gebatur. Et pluraliter legebamur legebamini legebantur. Præterito p-
fecto lectus sum vel fui es vel fuisti est vel fuit. Et pluraliter lecti su-
mus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt vel fuere. Præterito
plusq̄perfecto lectus eram vel fuerā eras vel fueras erat vel fuerat.
Et pluraliter lecti eramus vel fueramus eratis vel fueratis erant
vel fuerant. Futuro, legar legeris vel legere legetur. Et plr legemur
legemini legentur. Impatiuo modo tempore presenti ad secundam
et tertiam personā lege legatur. Et plr legamur legimini legant. Fu-
turo legitor tu legitor ille. Et pluraliter legamur legimini legunt.
Optatiuo modo tēpore presenti et præterito imperfecto vtinā legerer
legereris vel legerere legeretur. Et pluraliter vtinā legeremur legerer-
mini legerentur. Præterito pfecto et plusq̄perfecto vtinā lectus es
sem vel fuisset essem vel fuisset esset vel fuisset. Et pluraliter vtinā
lecti essemus vel fuisset essemus vel fuisset essent vel fuisset. Fu-
turo vtinā legar legaris vel legare legat. Et plr vtinā legamur lega-
mini legantur. Cōiunctiuo modo tempore presenti cū legar legaris
vel legare legat. Et plr cum legamur legamini legātur. Præterito im-
perfecto cū legerer legereris vel legerere legeret. Et plr cū legeremur
legeremini legerētur. Præterito pfecto cū lectus sim vel fuerim sis
vel fueris sit vel fuerit. Et plr cum lecti simus vel fuerim⁹ sitis vel
fueritis sint vel fuerint. Præterito plusq̄perfecto cū lect⁹ essem vlfuis-
sem essem vel fuisset essem vel fuisset. Et plr cum lecti essemus vlfuis-
semus essemus vel fuisset essemus vel fuisset. Futuro cum lectus ero
vel fuero eris vel fueris erit vlfuerit. Et plr cum lecti erimus vlfue-
rimus eritis vel fueritis erint vel fuerint. Infinitiuo modo sine nu-
meris et personis tēpore presenti et præterito imperfecto legi. Præterito

B. iij

perfecto et plusquāperfecto lectū esse vel lectū fuisse. Futuro lectum iri.
Duo participia trahuntur ab hoc verbo passiuo. Præteritū ⁊ futu-
rum. Præteritū vt lectus. Furuz vt legendus.

Audio verbum actiuū in indicatiuo modo dictū. tēporis p̄sen-
tis numeri singularis. figure simplicis. p̄sonæ prime. cōiugatio/
nis quarte. q̄d cōiugabit sic. Audio audis audit. Et pl̄r audimus
audiat̄s audiūt̄. Præterito imperfecto audiebā audiebat̄ ⁊
pl̄r audiebamus audiebat̄s audiebāt̄. Præterito p̄fecto audiui au-
diuisti audiuit̄. Et pl̄r audiuimus audiuistis audiuerūt vel audi-
uere. Præterito plusquāperfecto audiuerā audiueras audiuerat̄. ⁊ pl̄r
audiueramus audiueratis audiuerāt̄. Futuro audiā audies audi-
et. Et pluraliter audiemus audietis audiet̄. Impatiuo modo tēpo-
re presenti ad secundā et terciā p̄sonā audi audiāt̄. Et pl̄r audiam⁹
audite audiāt̄. Futuro audito tu audito ille. et pl̄r audiam⁹ audi-
tore audiūt̄o vel audiūt̄ore. Optatiuo modo tēpore presenti et p̄teri-
to imperfecto vtinā audirem audires audiret̄. Et pl̄r vtinā audire-
mus audiretis audirēt̄. Præterito p̄fecto ⁊ plusquāperfecto vtinā au-
diuissem audiuisisses audiuisset̄. Et pl̄r vtinā audiuissemus audiuis-
setis audiuisissent. Futuro vtinā audiā audias audiāt̄. et pl̄r vtinam
audiam⁹ audiat̄s audiāt̄. Cōiunctiuo modo tēpore presenti cum
audiā audias audiāt̄. Et pl̄r cum audiam⁹ audiat̄s audiāt̄. Præte-
rito imperfecto cū audirē audires audiret̄. Et pluraliter cū audirem⁹
audiretis audirēt̄. Præterito p̄fecto cū audiuerim audiueris audi-
uerit̄. et pl̄r cū audiuerim⁹ audiueritis audiuerint̄. Præterito plus-
quāperfecto cū audiuissem audiuisisses audiuisset̄. Et pl̄r cū audiuis-
setis audiuisissent. Futuro cum audiuerō audiueris
audiuerit̄. Et pluraliter cum audiuerimus audiueritis audiuerint̄
Infinitiuo modo sine numeris et personis tēpore presenti et præteri-
to imperfecto audire. Præterito p̄fecto et plusquāperfecto audiuisse. Fu-
turo auditū ire vel auditurum esse. Verbo impersonali modo tēpo-
re presenti auditur. Præterito imperfecto audiebatur. Præterito per-
fecto auditum est vel auditum fuit. Præterito plusquāperfecto audi-
tum erat vel auditum fuerat. Futuro audiretur. Impatiuo modo
tempore presenti audiatur. Futuro auditor. Optatiuo modo tēpo-
re presenti et præterito imperfecto vtinam audiretur. Præterito per-
fecto et plusquāperfecto vtinam auditum esset vel auditū fuisse
Futuro vtinā audiatur Cōiunctiuo modo tēpore presenti cū audia-
tur. Præterito imperfecto cum audiretur. Præterito p̄fecto cū au-
ditum sit vel fuerit. Præterito plusquāperfecto cū auditum esset vel
fuisset. Futuro cum auditum erit vel fuerit. Infinitiuo modo sine

numeris et personis tempore presenti et preterito imperfecto audiri
Preterito perfecto et plusquamperfecto auditum esse vel fuisse. Futuro
auditum iri. Secunda vel participialia verba sunt hec: audien-
di audiendo audiendum. Supina auditum auditu. Duo participia
trahuntur ab hoc verbo actiuo. Presens et futurum. Presens vt au-
diens. Futurum vt auditorus.

Aldio: audiri vel audire auditur. Et pluraliter audimur au-
dini audiuntur. Preterito imperfecto audiebar audiebaris
vel audiebare audiebarur. Et pluraliter audiebamur audiebamini
audiebantur. Preterito perfecto auditus sum vel fui es vel fuisti est
vel fuit. Et pluraliter auditi sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt
fuerunt vel fuerit. Preterito plusquamperfecto auditus eram vel fue-
ram eras vel fueras erat vel fuerat. Et pluraliter auditi eramus vel
fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant. Futuro audiar au-
dicris vel audire audietur. Et pluraliter audiemur audiemini au-
diantur. Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et terciam
personam audire audiatur. Et pluraliter audiamur audimini au-
diantur. Futuro auditor: tu auditor: ille. et pluraliter audiamur au-
dimini: auditor: tu auditor: ille. et pluraliter audiamur au-
dimini: auditor: tu auditor: ille. Optatiuo modo tempore presenti et preterito im-
perfecto vtinam audiret audiret vel audirere audiretur. Et pluraliter
vtinam audiret audiret vel audirere audiretur. Preterito perfecto et
plusquamperfecto vtinam auditus essem vel fuisset essem vel fuisset es-
set vel fuisset. Et pluraliter vtinam auditi essemus vel fuisset essemus
essetis vel fuissetis essent vel fuisset. Futuro vtinam audiar audiaris
vel audire audiarur. Et pluraliter vtinam audiamur audiamini au-
diantur. Coniunctiuo modo tempore presenti cum audiar audia-
ris vel audire audiarur. Et pluraliter cum audiamur audiamini au-
diantur. Preterito imperfecto cum audiret audiret vel audirere
audiretur. Et pluraliter cum audiret audiret vel audirere
audiretur. Preterito perfecto cum auditus sim vel fuerim sis vel fueris sit vel
fuerit. Et pluraliter cum auditi sumus vel fuerimus sitis vel fueritis
sint vel fuerint. Preterito plusquamperfecto cum auditus essem vel
fuisset essem vel fuisset esset vel fuisset. Et pluraliter cum auditi esse-
mus vel fuisset essemus vel fuissetis essent vel fuisset. Futuro cum
auditus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et pluraliter cum
auditi erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erint vel fuerint. Infi-
nituo modo sine numeris et personis tempore presenti et preterito
imperfecto audiri. Preterito perfecto et plusquamperfecto auditum
esse vel fuisse. Futuro auditum iri. Duo participia trahuntur ab hoc
verbo passiuo. Preteritum et futurum. Preteritum vt auditus. Fu-
turum vt audiendus.

B iij

Fero verbum anomalum in indicativo modo dictum tempo-
 ris presentis numeri singularis: figure simplicis: persone prime:
 coniugationis in consequentis. quod coniugabit sic. Fero fera fert.
 Et pluraliter ferimus fertis ferunt. Preterito imperfecto ferebā fere-
 bas ferebat. Et plr ferebamus ferebatis ferebant. Preterito perfecto
 tuli tulisti tulit. Et pluraliter tulimus tulistis tulit sic vel tulere. Pre-
 terito plusquamperfecto tuleram tuleras tulerat. Et plr tuleramus tu-
 leratis tulerant. Futuro feram feres feret. Et plr feremus feretis fe-
 rent. Imperatiuo modo tempore presenti ad secundā et terciā personā
 fer ferat. Et pluraliter feramur ferite ferāt. Futuro ferto tu ferto ille.
 Et pluraliter feramur fertote ferunto vel feruntote. Operatiuo mo-
 do tempore presenti et preterito imperfecto vtiā ferem fereres fer-
 ret. Et pluraliter vtiā feremus feretis ferēt. Preterito perfecto
 et plusquamperfecto vtiā tulissē tulisses tulisset. Et plr vtiā tulisse-
 mus tulissetis tulissent. Futuro vtiā ferā feras ferat. Et plr vtiā
 feramus feratis ferant. Coniunctiuo modo tempore presenti cū feram
 feras ferat. Et plr cū feramus feratis ferāt. Preterito imperfecto cū
 ferem fereres fereret. Et plr cū feremus feretis ferent. Preterito p-
 fecto cū tulerim tuleris tulerit. Et plr cū tulerimus tuleritis tulerit.
 Preterito plusquamperfecto cum tulissē tulisses tulisset. Et plr cū tu-
 lissēmus tulissetis tulissent. Futuro cū tulerō tuleris tulerint. Infinitiuo modo sine num-
 meris et personis tempore presenti et preterito imperfecto ferre. Preter-
 ito perfecto et plusquamperfecto tulisse. Futuro latum ire vel latū esse
 Verbo impersonali modo tempore presenti fertur. Preterito imperfe-
 cto ferebatur. Preterito perfecto latū est vel fuit. Preterito plusquam-
 perfecto latum erat vel fuerat. Futuro feretur. Imperatiuo modo tem-
 pore presenti feratur. Futuro fertor. Operatiuo modo tempore presenti
 et preterito imperfecto vtiā feretur. Preterito perfecto et plusquam-
 perfecto vtiā latum esset vel fuisset. Futuro vtiā feratur. Coni-
 iunctiuo modo tempore presenti cum feratur. Preterito imperfecto cū fer-
 retur. Preterito perfecto cum latum sit vel latum fuerit. Preterito
 plusquamperfecto cum latum esset vel fuisset. Futuro cum latū erit
 vel fuerit. Infinitiuo modo sine numeris et personis tempore presen-
 ti et preterito imperfecto ferri. Preterito perfecto et plusquamperfecto
 latum esse vel fuisse. Futuro latum iri. Gerundia vel participialia
 verba sunt hec ferendū ferendo ferendū. Supina latum latū. Duo
 participia trahuntur ab hoc verbo actiuo. Prensens et futurū. Pre-
 sens vt ferens. Futurum vt laturus.

Fero feris vel ferre fertur. Et pluraliter: ferimur ferimini fe-
 runtur. Preterito imperfecto ferebar ferebaris vel ferebare)
 ferebatur. Et pluraliter ferebamur ferebamini ferebantur.

Preterito
 later lan
 terito plus
 fuerat. Et
 erant ve
 mariteram
 a creatio
 Futuro fe
 Operatiuo
 feretis ve
 reatur. P
 fuisset
 Semus
 vtiā
 feramus
 vel fer
 imperi
 feram
 fuerim
 cum lat
 cum lat
 Futuro
 cum lat
 finit
 imper
 fuisse.
 sivo.
S
 Do
 person
 Sum
 eram er
 cto fuis
 terito pl
 fuerat
 erunt.
 persona
 cto tu
 vo mo
 ellet.
 et plu

Præterito perfecto latus sum vel fui es vel fuisti est v'l fuit. Et plura-
 liter lati sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt v'l fuerunt. Præ-
 terito plusquamperfecto latus eram vel fueram eras vel fueras erat vel
 fuerat. Et pluraliter. lati eramus vel fueramus eratis. vel fueratis
 erant vel fuerant. Futuro ferar fereris vel ferere feretur. Et plr. fere-
 mur feremini ferentur. Imperatiuo modo tēpore presenti ad secundā
 et terciā personam ferere feratur. Et plr. feramur ferimini ferantur
 Futuro fertor tu fertor ille. Et pluraliter feramur ferimini fertor
 Optatiuo modo tēpore presenti et præterito imperfecto vtinam ferer
 fereris vel ferere feretur. Et pluraliter vtinā feremur feremini fer-
 rentur. Præterito perfecto et plusquamperfecto. vtinā latus essem v'l
 fuisset eses vel fuisset esset vel fuisset. Et pluraliter vtinam lati es-
 semus vel fuissetimus essetis vel fuissetis essent vel fuissetent. Futuro
 vtinam ferar feraris vel ferere feratur. Et pluraliter vtinā feramur
 feramini ferantur Cōiunctiuo modo tēpore presenti cū ferar ferar
 vel ferere feratur. Et plr. cum feramur feramini ferantur. Præterito
 imperfecto cum ferer fereris vel ferere feretur. Et pluraliter cum
 fereremur fereremini fererentur. Præterito perfecto cum latus sim vel
 fuerim sis vel fueris sit. vel fuerit. Et pluraliter. cum lati simus vel
 fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Præterito plusquamperfecto
 cum latus essem vel fuisset eses vel fuisset esset vel fuisset. Et plr.
 cum lati essemus vel fuissetimus essetis vel fuissetis essent vel fuissetent
 Futuro cū latus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et plr.
 cum lati erimus v'l fuerimus eritis v'l fueritis erunt vel fuerint. In
 finitiuo modo sine numeris et personis tempore presenti et præterito
 imperfecto ferri. Præterito perfecto et plusquamperfecto latus esse vel
 fuisse. Futuro latus iri. Duo participia trahuntur ab hoc verbo pas-
 sivo. Præteritum vt latus Futurum vt ferendus.

Sim verbum anormalū et substantiuum in indicatiuo modo
 dictum temporis presentis. numeri singularis. figure simplicis
 persone prime. coniugationis inconsequenter. quod coniugabit sic
 Sum es est. Et pluraliter sumus estis sunt. Præterito imperfecto.
 eram eras erat. Et pluraliter eramus eratis erant. Præterito perfe-
 cto fui fuisti fuit. Et pluraliter fuimus fuistis fuerunt. vel fuerunt. Præ-
 terito plusquamperfecto fueram fueras fuerat. Et pluraliter fueramus
 fueratis fuerant. Futuro ero eris erit. Et pluraliter erimus eritis
 erunt. Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et terciam
 personam sim sis sit. Et pluraliter. simus sitis vel esse sint. Futuro
 esto tu esto ille. Et pluraliter simus estote sunt vel suntote Optati-
 uo modo tempore presenti et præterito imperfecto vtinam essem eses
 esset. Et pluraliter vtinam essemus essetis essent. Præterito perfecto
 et plusquamperfecto vtinam fuisset fuisset fuisset. Et pluraliter vtinā

fuissentis fuissetis fuissent. Futuro vtinā sim sis sit. Et plr vtinā
simus sitis sint. Coniunctiuo modo tēpore presenti cum sim sis sitis
et pluraliter cum simus sitis sint. Præterito imperfecto cum essem es-
ses esset. et plr. cum essemus essetis essent. Præterito perfecto cū fue-
rim fueris fuerit. et plr. cum fuerim⁹ fueritis fuerint. Præterito plus-
quamperfecto cum fuisset fuissetis fuissent. et pluraliter cū fuissetis
fuissetis fuissent. Futuro cū fuero fueris fuerit. et plr. cum fuerimus
fueritis fuerint. Infinitiuo modo sine numeris et personis tempo-
re presenti et præterito imperfecto esse. Præterito perfecto et plusquæper-
fecto fuisse. Futuro caret. Gerūdia vel participialia verba sunt hec
essendi essendo essendum. Supinis caret Unum participium ha-
bet quod est ens.

Volo verbum anomalum in indicatiuo modo dictū tēporis
presentis: numeri singularis: figure simplicis: persone prime:
cōiugationis insequentis quod coniugabitur sic Volo vis vult
et plr volumus vultis volunt. Præterito imperfecto volebam vole-
bas volebat. et pluraliter volebamus volebatis volebant. Præterito
perfecto volui voluisti voluit. Et plr voluimus voluistis voluerunt
vel voluere. Præterito plusquæperfecto volueram volueras voluerat.
Et plr volueramus volueratis voluerant. Futuro volam voles vo-
let. Et plr volumus vultis volent. Imperatiuo caret. Futurum nō
habet. Optatiuo modo tempore presenti et præterito imperfecto vtinā
vellem velles vellet. et pluraliter vtinā vellamus velletis vellēt. Præte-
rito perfecto et plusquæperfecto vtinā voluisset voluissetis voluisset.
Et plr. vtinā voluissetis voluissetis voluissent. Futuro vtinā
velim velis velit. Et plr. vtinā velimus velitis velint. Coniuncti-
uo modo tempore presenti cū velim velis velit. Et plr. cum velimus
velitis velint. Præterito imperfecto cum vellem velles vellet. Et plr
cum vellemus velletis vellēt. Præterito perfecto cum voluerim vo-
lueris voluerit. Et plr. cum voluerimus volueritis voluerint. Præ-
terito plusquamperfecto cum voluisset voluissetis voluisset. Et plr.
cum voluissetis voluissetis voluissent. Futuro cū voluero volue-
ris voluerit. Et pluraliter cum voluerimus volueritis voluerint.
Infinitiuo modo sine numeris et personis tempore presenti et præte-
rito imperfecto velle. Præterito perfecto et plusquæperfecto voluisse
Futuro caret Gerūdia vel participialia verba sunt hec volēdi vo-
lēdi. Supinis caret Unū participiū habet quod est volens

Donatus minor explicit. Lays deo

vinam
in his sit
esse et
o cu fac
erito plus
ullimus
uerimus
is tempo
plus per
sunt dec
ium du

i deponis
et pime
vis vult
nam volo
Deterito
voluerit
voluerat,
vols vo
rum no
vinam
prete
auisset;
vinam
nunctu
reimus
Et plr
erum vo
u. Pex
Et plr
volue
uerint;
et prete
oluisse
di vos
lenas

